

ŠKOLNÍ NOVINY

Úterý 1. září 2022 | | ZŠ T.G.Masaryka Moravský Žizkov

cena: k nezaplacení

„Cílem vzdělání a moudrosti je, aby člověk viděl před sebou jasnou cestu života, po ní opatrně vykročoval, pamatoval na minulost, znal přítomnost a předvídal budoucnost.“

Jan Amos Komenský

SLOVO NA ÚVOD

Milí žáci, učitelé a příznivci školy...

Nevypadá na to a sami byste to možná ani nepoznali, ale Základní škola u nás v Moravském Žižkově si už za svou historii toho docela dost pamatuje... Ač se to zdá neuvěřitelné, naše škola slaví kulaté výročí 90 let a do magické stovky ji chybí už jen kousek. Oslavy proběhly na konci školního roku a bylo se na co koukat. Dnešní číslo je věnované tomuto jubileu a dozvíte se v něm, jak oslavy probíhaly a co všechno bylo pro návštěvníky připraveno. Doufáme, že nám naše milá škola vydrží ještě spousty a spousty let v tak skvělé kondici jako doposud! Tak příjemné čtení!

Vaše redakce

OBSAH DNEŠNÍHO ČÍSLA:

STRANA 3

Rozhovor s panem ředitelem Miloslavem Sovou

STRANA 5

Z historie naší školy

STRANA 8

Co si pamatujeme aneb Jak se žilo v minulosti?

STRANA 10

Pětka s hvězdičkou

STRANA 11

Oslavy 90 let školy

STRANA 15

Anketa

REDAKCE: Co se změnilo nejvíce, když porovnáte školu a školství v době vašich začátku s dneškem?

Tak to teď zní, jako bych už patřil do pravěku 😊. Pravdou je, že jsem na naši školu nastoupil v září 1990, a to už je tedy kus života. Nejvíce se určitě změnila vybavenost školy. Obec vždy chtěla, aby byla škola zachována tak, jak ji známe, to znamená devět ročníků, neslučovat třídy. Finanční prostředky šly zejména na tento účel. Později se i formou různých projektů a příspěvků podařilo vybavit všechny učebny do takové podoby, jak ji známe. Školství prošlo za těch 32 let různými obměnami, novými osnovami, ale to hlavní se nezměnilo. Snaha nás všech, aby si žáci odnesli co nejvíce vědomostí a přitom se jim u nás líbilo.

REDAKCE: Máte v souvislosti se školou nějaký sen, který se vám ale zatím nepodařil zrealizovat?

Vždycky jsem chtěl, aby se u nás dětem i vyučujícím líbilo, aby se tu cítili dobře. A tento sen se mi myslím splnil. Samozřejmě, mám mnoho snů, ale to nebudu prozrazovat, nemusely by se splnit.

REDAKCE: Pamatuje si ještě po letech vaše bývalé žáky?

Určitě. A jsem moc rád, když se ke mně, třeba po letech, bývalí žáci hlásí. Je ale pravdou, že vzhledem k tomu, že jsem učil třeba více zástupců jedné rodiny, trochu se mi někdy pletou jména. Nejvíce člověku ale zůstanou asi v paměti ti první. Na svou první třídu nikdy nezapomenu. Byli to zrovna druháčci. Nyní to jsou už také rodiče a mnohdy učím i jejich děti.

REDAKCE: Co vás ve škole dokáže nejvíce rozčítit a co naopak potěšit?

Rozčítit asi arogance, vulgarita, sebestřednost a lhaní. Potěšit určitě úsměv, zdařilé akce, zájem dětí i pedagogů, pochvala od návštěvníků školy. Pochvala tedy ode všech 😊. Jsem prostě trochu ješitný, asi jako každý.

REDAKCE: Jaký jste byl žák během vašich školních let?

Tak teď nevím, jestli mám prozrazovat své prohřešky. Ale ne, myslím, že jsem nebyl problémový žák. Nicméně, v první třídě jsem dostal kozu (razítko) do deníčku a dodnes si to pamatuju. Už sice nevím, za co to bylo, ale nezapomněl jsem. Když jsem musel vypisovat písanky, moc mi to nešlo a pořád vidím ty velké procvičovací sešity 😊. Každý máme své v vzpomínky na školní léta a já bych si moc přál, aby vzpomínky našich žáků byly ty nejkrásnější...

REDAKCE: Kdybyste z nějakého důvodu nemohl dělat ve školství, jakou jinou profesi byste si vybral?

Vždycky mě lákalo divadlo, film. Možná něco z těchto oborů. Ale nevím, zda bych měl pro takovou práci kuráž.

Děkujeme za rozhovor!

REDAKCE: Co byste popřál naší škole do budoucna?

Popřál bych jí hlavně hodně hodných žáků, dobrý učitelský kolektiv, vstřícné a chápající

rodiče. Prostě rodinnou atmosféru, která u nás je i nyní. Aby taková zůstala i nadále, i když se bude doba kolem nás měnit. A nakonec určitě i vstřícné zřizovatele, obec.

Děkujeme za rozhovor!

HISTORIE ŠKOLY ANEB JAK TO VŠECHNO ZAČALO?

Budova naší školy se samozřejmě měnila během let a není stejná jako při jejím vzniku. Konec konců i vy sami vidíte, že i teď na ní probíhají různé změny, vylepšení, něco nového se postaví, naopak něco starého se zase zbourá... Je to přirozený proces, kterým si každá „živá budova“ prochází. A naše škola je „živá“ až dost, vždyť s výjimkou prázdnin se v ní pořád něco děje. Pojdme se nyní společně podívat stručně do její historie!

Žižkovské děti původně navštěvovaly úplně jinou budovu, než jakou znáte dnes. Fotografie se nepodařilo zachovat, vždyť se pohybujeme ještě na konci 19. století, ale v kronikách je alespoň náčrt budovy školy.

Budova je sice jednoduchá, ale na poměry v té době byla dostatečná. Dnešní podobu začala nabývat až ve třicátých letech 20. století. Z této doby už máme i fotografický záznam a můžete na něm rozeznat i kapličku, která stojí před školou dodnes. Konkrétní fotografie je z roku 1935.

Další obrazový záznam nás přenese téměř o 30 let dopředu a vy se můžete podívat na výzor školy v 60. letech. V té době už patřila budova žižkovské školy k nejmodernějším v regionu. Změny oproti dnešku jsou už jen nepatrné, za zmínku stojí velikost stromu před budovou, který dnes dosahuje značně jiných rozměrů.

INTERIÉR BUDOVY

Starých fotografií vnitřku školy se nezachovalo až tolik. Vybavení jednotlivých tříd v republice bylo ale v té době přibližně stejné a tak víme, že třídy obsahovaly masivní lavice (jednu takovou můžete vidět v mezipatře na schodech), kamna na topení, tabuli a různé výukové materiály jako plakáty, mapy a další pomůcky.

Fotografie na obrázku pochází z 50. let 20. století a kromě vybavení třídy můžete na ní vidět i místní žáky s paní učitelkou.

UČITELSKÝ SBOR A ŽÁCI

Žádná škola by nebyla tou pravou školou bez žáků a učitelů. V této oblasti jsou k nám kroniky štědré a poskytují dostatek obrazového materiálu. Jedna z prvních fotografií je z roku 1922 a je na ní druhá třída.

Další fotografie je pořízena o dalších pět let později a na rozdíl od té první, která je pořízena venku, je ze vnitřku. Interiér třídy ale není dobře viditelný, za to se můžeme podívat, jaká byla školní móda v roce 1927. V té době bylo focení malým svátkem a nebylo to samozřejmostí.

I třetí fotografie pochází z 20. let, konkrétně z roku 1929. Můžeme na ní vidět, že počet žáků byl poměrně velký a třídy v té době byly početnější, než je tomu v Moravském Žižkově dnes. Společně se třídou na ní můžeme vidět i učitele Valdemara Straku.

Z 30. let pochází obrázek, kde můžeme vidět učitelský sbor, který v Moravském Žižkově v té době působil.

Poslední fotografie nás posune o tři desítky let a ukazuje nám školní třídu z 60. let. Viditelné jsou změny v oblečení žáků i učitelů.

DALŠÍ FOTOGRAFIE Z ARCHIVU

Poslední dvě fotografie nám dávají možnost pohlédnout do života konkrétní doby. První nám ukazuje, v jakých podmínkách probíhal tělocvik a jak žáci cvičili. Tělocvična, jak ji známe dnes, se postavila o mnoho let později, a proto učitelé a žáci využívali možností, které byly k dispozici.

Poslední obrázek nás přenesse do doby socialismu, kdy se pořádaly společné školní sběry „amerického brouka“, tedy mandelinky bramborové. Různé brigády nebyly v té době ničím výjimečným a žáci, ale i dospělí, se jich hromadně účastnili.

CO DODAT NA ZÁVĚR?

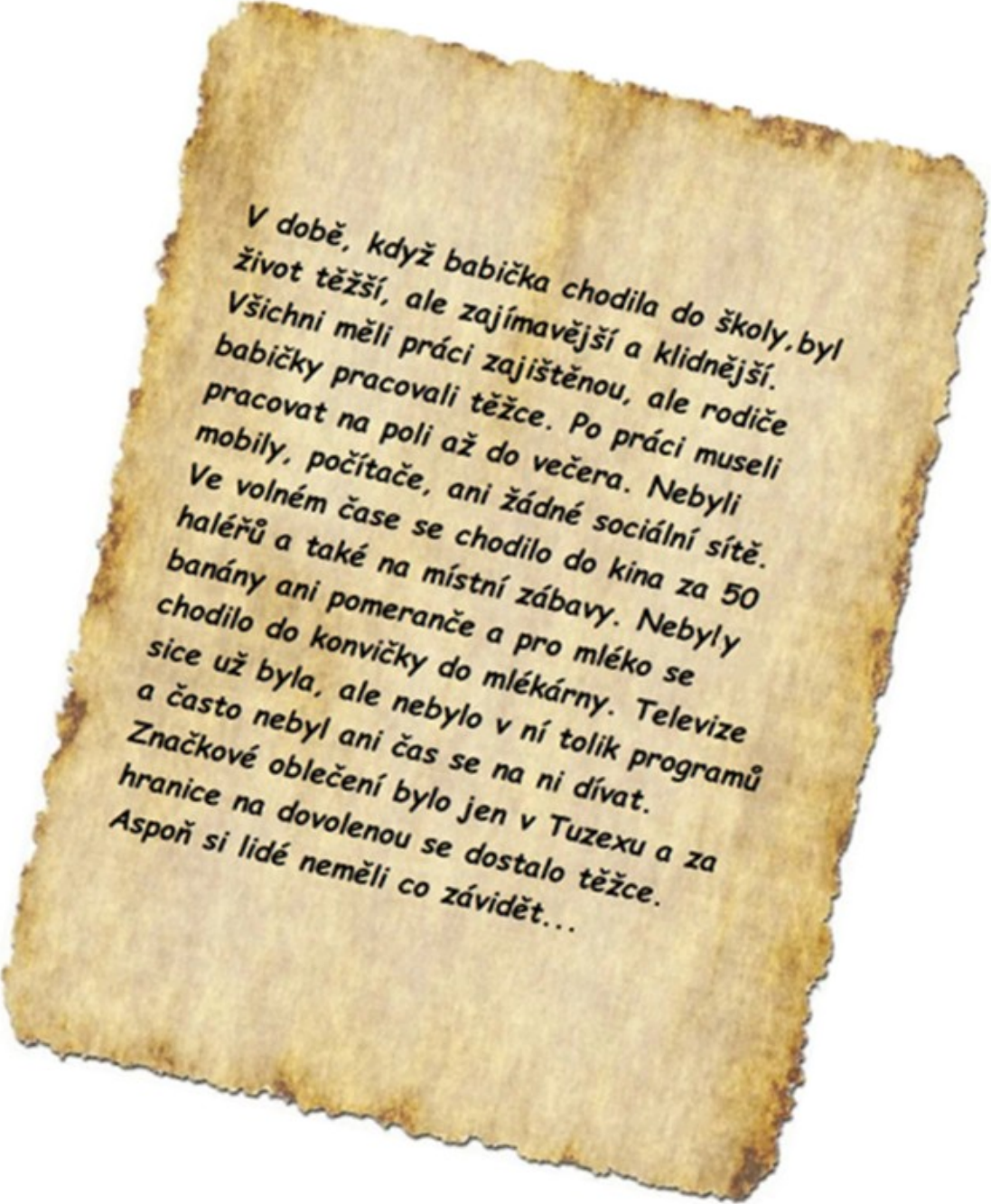
Historie je vskutku poučná a mnohokrát si ani neuvědomujeme, že i my sami jsme její součástí. Za několik desítek let budou fotografie žáků z našich tříd součástí archivu a vzpomínání. Proto na závěr nesmí chybět naše škola v podobě, s jakou se s ní setkáváme v současné době. Vždyť kdoví, jak bude vypadat v budoucnu...?

CO SI PAMATUJEME aneb JAK SE ŽILO V MINULOSTI?

90 let je už docela dlouhá doba na to, aby si ji někdo pamatoval. Sedmáci se ale pokoušeli do historie dostat co nejvíce a i bez stroje času se jim to celkem podařilo. Informace, které zjistili zaručene nenajdete na internetu, ale moc rádi vám je povykládají babičky a dědečkové. Přinášíme vám tři pohledy z historie. První mapuje celkový život v 60. letech, druhý je pohled na 80. roky a třetí vzpomínka je na 90. léta, které přináší přímo vzpomínku na naši školu. Jak se tedy žilo v minulosti?

V době, když babička chodila do školy, byl život těžší, ale zajímavější a klidnější. Všichni měli práci zajištěnou, ale rodiče babičky pracovali těžce. Po práci museli pracovat na poli až do večera. Nebyli mobily, počítače, ani žádné sociální sítě. Ve volném čase se chodilo do kina za 50 haléřů a také na místní zábavy. Nebyly banány ani pomeranče a pro mléko se chodilo do konvičky do mlékárny. Televize sice už byla, ale nebylo v ní tolik programů a často nebyl ani čas se na ni dívat. Značkové oblečení bylo jen v Tuzexu a za hranice na dovolenou se dostalo těžce. Aspoň si lidé neměli co závidět...

Žáci neměli tělocvičnu, proto cvičili v místnosti, kde jsou dnes "Broučci" a přes kozu skákali na chodbě tam, kde jsou dnes andulky. Místo pracovních činností měli žáci dílny, kde si sami vyráběli různé výrobky ze dřeva nebo z kovu. Fungovala také školní kuchyňka, kde se žáci učili vařit. V 7. třídě žáci jezdili na hory společně se žáky z Velkých Bílovic. Pod vedením paní ředitelky Homolové a pana učitele Sovy byl ve škole založen dramatický kroužek, který hrál nejen v Moravském Žižkově, ale i v okolních obcích..

Ve škole se topilo v kamnech a popel se nosil na školní dvůr. Někdy se chodilo do školy i v sobotu.

Tatínek chodil do školy sem do Moravského Žižkova. Ve škole měli jenom osm tříd a učili se i ruštinu. Učitelé byli o hodně přísnější než jsou teď. Žáci neměli žádné počítače ani telefony, proto museli všechno hledat v knížkách.

PĚTKA S HVĚZDIČKOU

Proč zrovna na tento film z roku 1985 vzpomínáme v souvislosti s výročím školy? Odpověď je jednoduchá – protože se tento snímek do historie školy neodmyslitelně zapsal!

Jednotlivé scény se totiž v naší škole natáčely. Kromě skvěle napsaného příběhu se tak můžeme podívat do historie a zavzpomínat, jak naše budova a jednotlivé třídy vypadaly. Pro lepší porovnání toho, jak konkrétní místa vypadají dnes, udělali absolventi ročníku 2021/2022 malou rekonstrukci některých scén.

Prostor před budovou školy, rok 1985

Prostor před budovou školy, rok 2022

Film je úsměvný příběh o novém učiteli, který přichází do malé vesnické školy a pěti sedmáků, kteří prožívají velké i malé příhody a dobrodružství. Režisérem je Miroslav Balajka a ve filmu si zahrálo spoustu známých herců, vzpomeňme například Jana Hartla, Simonu Stašovou, nebo Báru Štěpánovou...

Zábradlí před školou, rok 1985

Zábradlí před školou, rok 2022

Ihned po uvedení filmu si získal své příznivce a i dnes, po letech, má velmi kladná hodnocení. Místní obyvatelé vzpomínají na natáčení jako na příjemnou zkušenost, vždyť filmový štáb do naší vesnice nezavítá každý den.

Scéna ze třídy, rok 1985

Scéna ze třídy, rok 2022

OSLAVY 90 LET ŠKOLY

I když to ještě není kulatá stovka, i 90 let je číslo, které si zaslouží pořádnou oslavu. Největší slavnost proběhla v sobotu 18.6.2022, ale ve škole se začalo už dříve. Žáci se na přednášce dozvěděli něco z historie školy, proběhly soutěže v malování pro I. stupeň a také zábavný vědomostní kvíz pro II. stupeň. Bylo také potřeba vyzdobit školu a vše důkladně připravit. Vše vyvrcholilo v sobotu, která nabídla zajímavý program.

Jedním z nejzajímavějších bodů programu byl bezpochyby živý obraz, který připomněl zatčení ředitele Valdemara Straky gestapem. Na dvoře školy také proběhla beseda s pamětníky, které se zúčastnila i paní Konečná, narozena přesně v roce, kdy byla škola postavena. V jednotlivých třídách byly připraveny na dotykových panelech prezentace absolventů a nástěnky nabídlý spoustu archivních snímků ze života školy. Připomeňme si tento den fotodokumentací.

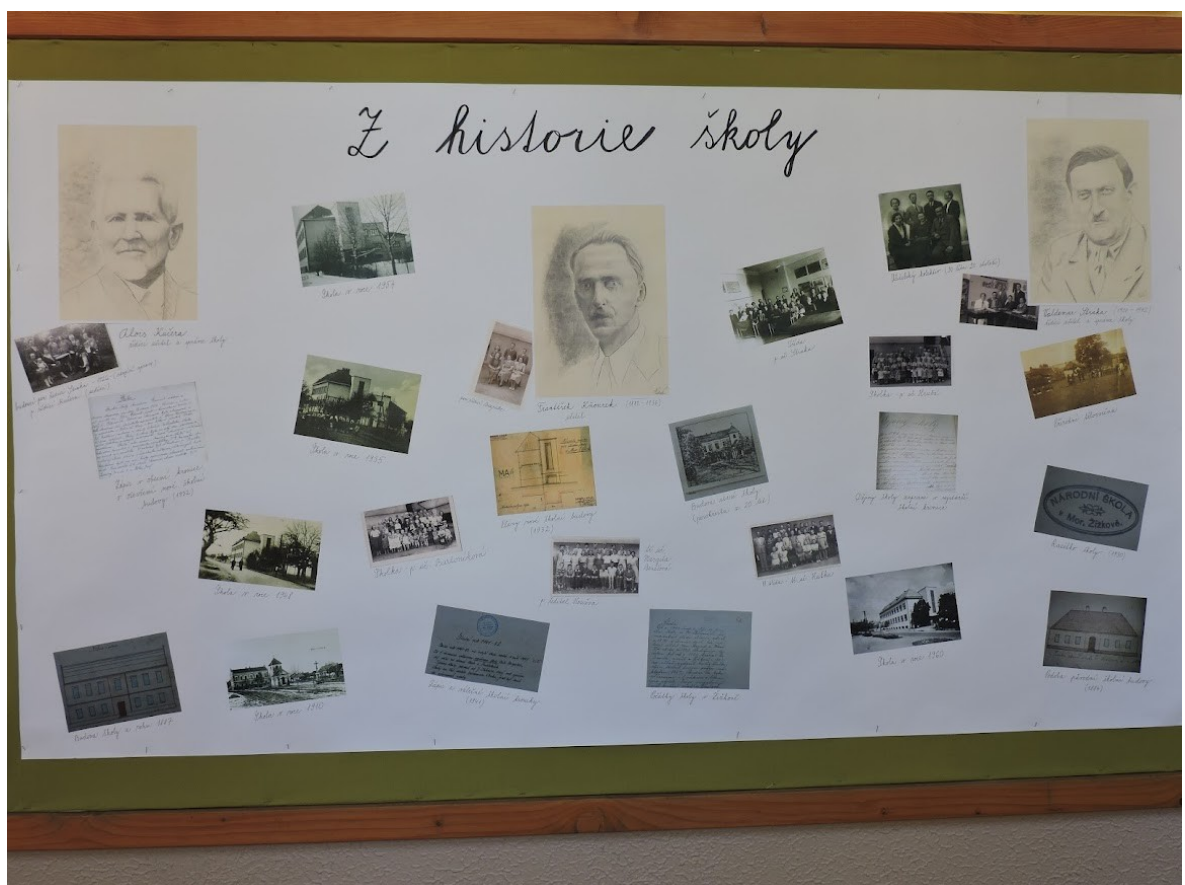
Práce žáků:

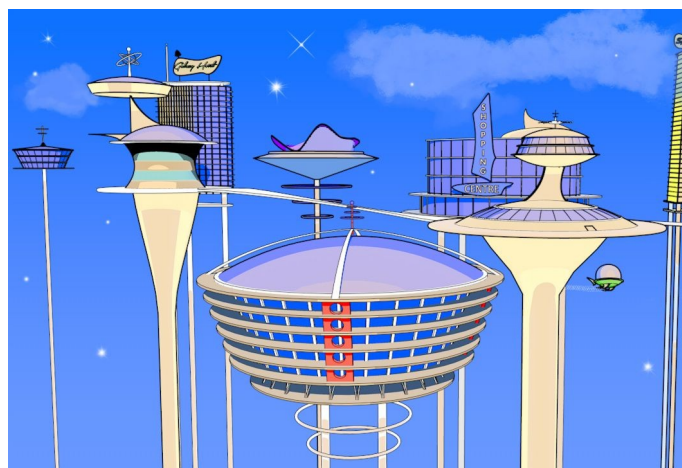

ANKETA

Doteď jsme na anketové otázky odpověď znali, ale zajímalo nás, jak to vidí naši nejmenší. Dnešní otázka bude ale jiná, protože na ni nikdo odpověď nezná a ani vlastně nemůže. Otázka totiž zní: „Jak bude vypadat naše škola za dalších 90 let?“ Odpovědi jsou více než zajímavé, ale kdoví, možná se některá předpověď naplní a v roce 2112 bude pro žáky realitou.

JAK BUDE VYPADAT NAŠE ŠKOLA ZA 90 LET?

"Všechno bude elektrické a atomové, když budeme zlobit, vybuchne to!"

"Na oběd dostaneme tabletku a do hlavy počítač..."

"Budeme doma, na hlavě přilbu a brýle a připojíme se do školy..."

"Naše škola už tu nebude, bude se učit na Marsu."

"Budou lítací lavice a všude počítače."

